

ROEPING

NOACH WORDT GEROEPEN => Gehoorzaam en vasthoudend!

“**9** Dit zijn de afstammelingen van Noach. Noach was een rechtvaardig, oprecht man onder zijn tijdgenoten. Noach wandelde met God. **10** En Noach verwekte drie zonen: Sem, Cham en Jafeth. **11** Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld. **12** Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een verdorven levenswandel op de aarde.

13 Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten. **14** Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken *ingedeeld* moet u deze ark maken en hem van binnen en van buiten met pek bestrijken. **15** Zo moet u hem maken: driehonderd el moet de lengte van de ark zijn, vijftig el zijn breedte en dertig el zijn hoogte. **16** U moet een lichtopening in de ark maken, en *de ark* afwerken tot op een el van boven; en de deur van de ark moet u aan de zijkant plaatsen. U moet er een onderste, een tweede en een derde *verdieping* in maken. **17** En Ik, zie, Ik ga een watervloed over de aarde brengen om alle vlees waarin een levensgeest is, van onder de hemel te gronde te richten; alles wat op de aarde is, zal de geest geven. **18** Maar met u zal Ik Mijn verbond maken; en u moet in de ark gaan, u, uw zonen, uw vrouw en de vrouwen van uw zonen met u. **19** En u moet van al wat leeft, van alle vlees, twee van elk in de ark laten komen om *ze* met u in leven te houden: een mannetje en een vrouwtje moeten het zijn. **20** Van de vogels naar hun soort, van het vee naar zijn soort, *en* van de kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort, zullen er twee naar u toe komen, om *ze* in leven te houden. **21** En u, neem voor uzelf van al het voedsel dat gegeten wordt, en verzamel dat bij u, zodat het voor u en voor hen tot voedsel zal zijn.

22 En Noach deed het; overeenkomstig alles wat God hem geboden had, zo deed hij.” (Genesis 6:9-22 HSV)

ABRAHAM WORDT GEROEPEN => Verlaat je familie en woonplaats!

“**1** De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. **2** Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. **3** Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

4 Toen ging Abram *op weg*, zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran vertrok.” (Genesis 12:1-4 HSV)

MOZES WORDT GEROEPEN => Ga en leidt Mijn volk uit de slavernij! – Hij wil/durft niet!

“**1** En Mozes hoedde het kleinvee van zijn schoonvader Jethro, de priester van Midian. Hij dreef het kleinvee tot voorbij de woestijn, en hij kwam bij de berg van God, de Horeb. **2** En de Engel van de HEERE verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een doornstruik. Hij keek toe, en zie, de doornstruik brandde in het vuur, maar de doornstruik werd niet verteerd. **3** Mozes zei: Laat ik nu naar dat indrukwekkende verschijnsel gaan kijken, waarom de doornstruik niet verbrandt. **4** Toen de HEERE zag dat hij ging kijken, riep God tot hem uit het midden van de doornstruik en zei: Mozes, Mozes! Hij zei: Zie, *hier* ben ik! **5** En Hij zei: Kom hier niet dichterbij. Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond. **6** Hij zei verder: Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob. En Mozes bedekte zijn gezicht, want hij was bevreesd God aan te kijken.

7 De HEERE zei: Ik heb duidelijk de onderdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, gezien en heb hun geschreeuw *om hulp* vanwege hun slavendrijvers gehoord. Voorzeker, Ik ken hun leed. **8** Daarom ben Ik neergekomen om het *volk* te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te

leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloeit van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten. **9** Nu dan, zie, het geschreeuw *om hulp* van de Israëlieten is tot Mij gekomen. En Ik heb ook de onderdrukking gezien waarmee de Egyptenaren hen onderdrukken. **10** Nu dan, ga *op weg*. Ik zal u naar de farao zenden, en u zult Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leiden.

11 Mozes zei echter tegen God: Wie ben ik, dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden? **12** En Hij zei: Voorzeker, Ik zal met u zijn, en dit zal voor u het teken zijn dat Ík u gezonden heb: Als u het volk uit Egypte geleid hebt, zult u God dienen op deze berg. **13** En Mozes zei tegen God: Zie, wanneer ik bij de Israëlieten kom en tegen hen zeg: De God van uw vaders heeft mij naar u toe gezonden, en zij mij zeggen: Wat is Zijn Naam? Wat moet ik *dan* tegen hen zeggen? **14** En God zei tegen Mozes: IK BEN DIE IK BEN. Ook zei Hij: Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij naar u toe gezonden.” (**Exodus 3:1-14 HSV**)

“**1** Toen antwoordde Mozes en zei: Maar zie, zij zullen mij niet geloven en niet naar mijn stem willen luisteren, want zij zullen zeggen: De HEERE is niet aan u verschenen. **2** De HEERE zei tegen hem: Wat hebt u *daar* in uw hand? Hij zei: Een staf. **3** Hij zei: Werp hem op de grond. En hij wierp hem op de grond en hij werd een slang. En Mozes vluchtte ervoor. **4** Maar de HEERE zei tegen Mozes: Streck uw hand uit, en grijp hem bij zijn staart, -toen stak hij zijn hand uit en greep hem vast, en hij werd *weer* een staf in zijn hand- **5** opdat zij geloven dat de HEERE aan u verschenen is, de God van hun vaders, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob. **6** De HEERE zei verder tegen hem: Steek toch uw hand in uw boezem. En hij stak zijn hand in zijn boezem en haalde hem *weer* tevoorschijn, en zie, zijn hand was melaats, *wit* als sneeuw. **7** Hij zei: Steek uw hand opnieuw in uw boezem. En hij stak zijn hand opnieuw in zijn boezem, en toen hij hem *weer* uit zijn boezem trok, zie, hij was *weer* als zijn *overige* vlees. **8** En het zal gebeuren, als zij u niet geloven en niet naar de boodschap van het eerste teken willen luisteren, dat zij dan *toch wel* de boodschap van het laatste teken zullen geloven. **9** En mocht het zijn dat zij zelfs deze twee tekenen niet willen geloven en niet naar uw stem willen luisteren, dan moet u water uit de Nijl nemen en dat uitgieten op het droge. Dan zal het water dat u uit de Nijl zult nemen, veranderen, ja, in bloed veranderen op het droge.

10 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Och Heere, ik ben geen man van *veel* woorden. *Dat ben ik* sinds jaar en dag *al* niet, zelfs niet vanaf het ogenblik dat U tot Uw dienaar gesproken hebt, want ik spreek onduidelijk en moeizaam. **11** Maar de HEERE zei tegen hem: Wie heeft de mens een mond gegeven? Of wie maakt iemand stom, doof, ziende of blind? Ben Ik het niet, de HEERE? **12** Nu dan, ga, Ik zal Zelf met uw mond zijn, en u leren wat u spreken moet. **13** Maar hij zei: Och Heere, zend toch *iemand anders*, door *wiens* hand U *deze boodschap ook maar* wilt zenden. **14** Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Mozes en Hij zei: Aäron, de Leviet, is toch uw broer? Ik weet dat hij uitstekend spreken kan. Bovendien, zie, hij trekt u tegemoet. Zodra hij u ziet, zal hij zich van harte verblijden. **15** Dan moet u tot hem spreken en hem de woorden in zijn mond leggen. Ikzelf zal met uw mond en zijn mond zijn en u leren wat u doen moet. **16** En hij zal voor u tot het volk spreken. Dan zal het *zó* zijn: Hij zal voor u tot een mond zijn en ú zult voor hem tot een god zijn. **17** Neem daarom deze staf in uw hand, waarmee u die tekenen moet doen.” (**Exodus 4:1-17 HSV**)

BEZALEËL WORDT GEROEPEN => Volledig toegerust!

“**30** Daarna zei Mozes tegen de Israëlieten: Zie, de HEERE heeft Bezaleël, de zoon van Uri, de zoon van Hur, uit de stam Juda, bij *zijn* naam geroepen. **31** De Geest van God heeft hem vervuld met wijsheid, inzicht, kennis en allerlei vakmanschap, **32** om ontwerpen te bedenken *en* om *die* uit te voeren in goud, zilver en koper; **33** om *edel* stenen te bewerken *en* in te zetten, en om hout te bewerken, *dus* om allerlei *kunstig* uitgedacht werk te verrichten. **34** Hij heeft hem ook in zijn hart

het vermogen gegeven om *anderen* te leren, hem en Aholiab, de zoon van Ahisamach, uit de stam Dan. **35** Hij heeft hen vervuld met wijsheid van hart om allerlei werk te verrichten: *dat* van een graveerder, een kunstenaar, een maker van borduurwerk met blauwpurperen, roodpurperen en scharlakenrode wol en fijn linnen, en *dat* van een wever. Zij *kunnen* allerlei werkzaamheden uitvoeren en ontwerpen bedenken.” (Exodus 35:30-35 HSV)

SAMUEL WORDT GEROEPEN => Jong en dienstbaar!

“**1** En de jonge Samuel diende de HEERE onder toezicht van Eli. Het woord van de HEERE was schaars in die dagen; er was geen visioen dat in de openbaarheid kwam. **2** Het gebeurde op zekere dag, toen Eli op zijn *slaap* plaats lag-zijn ogen begonnen zwak te worden, *zodat* hij niet *meer* kon zien- **3** en toen *ook* Samuel zich *te slapen* gelegd had, voordat de lamp van God gedoofd werd in de tempel van de HEERE, waar de ark van God was, **4** dat de HEERE Samuel riep. En hij zei: Zie, hier ben ik. **5** Hij snelde naar Eli en zei: Zie, *hier* ben ik, want u hebt mij geroepen. Maar die zei: Ik heb niet geroepen, ga terug *en* ga *weer* liggen. En hij ging weg en ging *weer* liggen. **6** Toen riep de HEERE Samuel opnieuw; Samuel stond op, ging naar Eli en zei: Zie, *hier* ben ik, want u hebt mij geroepen. Hij zei echter: Ik heb niet geroepen, mijn zoon; ga terug *en* ga *weer* liggen. **7** Nu kende Samuel de HEERE nog niet; het woord van de HEERE was nog niet aan hem geopenbaard. **8** Toen riep de HEERE Samuel opnieuw, voor de derde keer, en hij stond op, ging naar Eli en zei: Zie, hier ben ik, want u hebt mij geroepen. Toen begreep Eli dat de HEERE de jongen riep. **9** Daarom zei Eli tegen Samuel: Ga *weer terug en* ga liggen. Wanneer het gebeurt dat Hij je roept, moet je zeggen: Spreek, HEERE, want Uw dienaar luistert. Toen ging Samuel *weer terug* en ging op zijn *slaap* plaats liggen. **10** Toen kwam de HEERE en bleef daar staan; en Hij riep zoals de andere keren: Samuel, Samuel! En Samuel zei: Spreek, want Uw dienaar luistert.

11 De HEERE zei tegen Samuel: Zie, Ik ga iets doen in Israël waarvan bij ieder die het hoort, de beide oren zullen tuiten. **12** Op die dag zal Ik over Eli alles gestand doen wat Ik tegen zijn huis gesproken heb, *van* het begin tot het einde. **13** Want Ik heb hem bekendgemaakt dat Ik over zijn huis voor eeuwig gericht zal oefenen, omwille van de ongerechtigheid die hij geweten heeft; want toen zijn zonen zich vervloekt gemaakt hebben, heeft hij hen niet eens zuur aangekeken. **14** En daarom heb Ik het huis van Eli gezworen: De ongerechtigheid van het huis van Eli zal in eeuwigheid niet verzoend worden door slachtoffer of door graanoffer! **15** Samuel nu bleef tot aan de morgen liggen; toen deed hij de deuren van het huis van de HEERE open. Samuel was bevreesd dit visioen aan Eli te vertellen. **16** Toen riep Eli Samuel en zei: Mijn zoon Samuel! Hij zei: Zie, hier ben ik. **17** En hij zei: Wat is het woord dat Hij tot je gesproken heeft? Houd het toch niet voor mij verborgen. God mag zó en nog veel erger met je doen als je ook maar *één* woord voor mij verborgen houdt van al de woorden die Hij tot je gesproken heeft! **18** Toen maakte Samuel hem al die woorden bekend en hield ze niet voor hem verborgen. En *Eli* zei: Hij is de HEERE; laat Hij doen wat goed is in Zijn ogen.

19 En Samuel werd groot. De HEERE was met hem en liet niet *een* van al Zijn woorden onvervuld. **20** En heel Israël, van Dan tot Berseba toe, erkende dat Samuel aangesteld was tot profeet van de HEERE. **21** En de HEERE bleef in Silo verschijnen; ja, de HEERE openbaarde Zich aan Samuel in Silo door het woord van de HEERE.” (1 Samuël 3:1-21 HSV)

SAUL WORDT GEROEPEN => Mijn familie en ik zijn te gering! – Door God verworpen.

“**1** Er was een man uit Benjamin en zijn naam was Kis, een zoon van Abiël, de zoon van Zeror, de zoon van Bechorath, de zoon van Afiah, een Benjaminit, een zeer vermogend man. **2** Deze had een zoon, van wie de naam Saul was, jong en knap, ja, er was geen knappere man dan hij onder de Israëlieten; vanaf zijn schouders en hoger was hij langer dan al het volk.

3 De ezalinnen van Kis, de vader van Saul, waren zoekgeraakt. Daarom zei Kis tegen zijn zoon Saul: Neem toch een van de knechten met je mee en sta op, ga de ezalinnen zoeken. **4** Hij trok door het

bergland van Efraïm, ook trok hij door het land van Salisa, maar zij vonden ze niet. Daarna trokken zij door het land van Sahalim, maar ze waren er niet. Verder trok hij door het land van Benjamin, maar zij vonden ze niet. **5** Toen zij in het land van Zuf kwamen, zei Saul tegen zijn knecht, die bij hem was: Kom, laten wij terugkeren; anders *denkt* mijn vader niet meer aan de ezalinnen, maar is hij bezorgd over ons. **6** Hij zei echter tegen hem: Zie toch, er is een man Gods in deze stad, hij is een geëerd man; alles wat hij spreekt, komt zeker uit. Laten wij nu daarheen gaan, misschien zal hij ons onze weg wijzen, die wij moeten gaan. **7** Toen zei Saul tegen zijn knecht: Maar zie, als wij gaan, wat zullen wij dan voor die man meebrengen? Want het brood uit onze *reis* zakken is op, en wij hebben geen geschenk om de man Gods te brengen; wat hebben wij bij ons? **8** De knecht antwoordde Saul verder en zei: Zie, ik heb het vierde deel van een zilveren sikkel in mijn hand, dat zal ik de man Gods geven, opdat hij ons onze weg wijst. **9** Vroeger zei iedereen in Israël het volgende als hij God ging raadplegen: Kom, laten wij naar de ziener gaan. Want wat *vandaag* de dag een profeet *genoemd wordt*, werd vroeger een ziener genoemd. **10** Toen zei Saul tegen zijn knecht: Uw woord is goed, kom, laten wij gaan. Zo gingen zij naar de stad waar de man Gods was. **11** Toen zij de weg omhoog naar de stad opgingen, troffen zij meisjes aan die *de stad* uitgingen om water te putten. Zij zeiden tegen hen: Is de ziener hier? **12** Zij antwoordden hun en zeiden: Zie, hij is vlak bij u; haast u nu, want hij is vandaag in de stad gekomen, omdat het volk vandaag op de hoogte een offer *maaltijd* heeft. **13** Wanneer u de stad binnenkomt, zult u hem vinden voor hij de hoogte opgaat om te eten. Het volk zal immers niet eten totdat hij komt, want hij zegent het offer *en* daarna eten de genodigden. Ga dan nu, want u zult hem dadelijk vinden. **14** Zo gingen zij de stad *in*. Toen zij in het midden van de stad kwamen, zie, Samuel kwam naar buiten, hun tegemoet, om de hoogte op te gaan. **15** De HEERE had namelijk een dag voordat Saul kwam, voor het oor van Samuel onthuld: **16** Morgen omstreeks deze tijd zal Ik een man uit het land van Benjamin naar u toe zenden; die moet u tot vorst zalven over Mijn volk Israël. Hij zal Mijn volk verlossen uit de hand van de Filistijnen, want Ik heb naar Mijn volk omgezien, omdat hun geschreeuw om hulp tot Mij gekomen is. **17** Toen Samuel Saul zag, gaf de HEERE hem te kennen: Zie, dit is de man van wie Ik u gezegd heb: Deze zal over Mijn volk heersen. **18** Saul trad op Samuel toe, midden in de poort, en zei: Wijs mij toch waar hier het huis van de ziener is. **19** Samuel antwoordde Saul en zei: Ik ben de ziener; ga voor mij uit naar de hoogte, en eet vandaag met mij. Dan zal ik u morgenvroeg laten gaan en u alles vertellen wat er in uw hart leeft. **20** Wat de ezalinnen betreft, die vandaag al drie dagen zoek zijn, laat dat u niet aan het hart gaan, want ze zijn gevonden. En van wie zal alles zijn wat begerenswaardig is in Israël? Is het niet van u, en van uw hele familie? **21** Toen antwoordde Saul en zei: Ben ik niet een Benjaminit, uit de kleinste van de stammen van Israël? En is mijn geslacht *niet* het geringste van al de geslachten uit de stam van Benjamin? Waarom spreekt u mij dan aan met zulke woorden? **22** Samuel nam Saul en zijn knecht mee, bracht hen in de kamer en gaf hun een plaats aan het hoofd van de genodigden; dezen waren *met* ongeveer dertig man. **23** Toen zei Samuel tegen de slachter: Breng het deel dat ik u gaf *en* waarvan ik tegen u zei: Houd het bij u. **24** De slachter bracht een achterbout met wat eraan zat, en zette die Saul voor. *Samuel* zei: Zie, dit is wat overgebleven is; zet het voor u *en* eet, want het is voor u bewaard voor deze gelegenheid, toen ik zei: Ik heb het volk uitgenodigd. Zo at Saul op die dag met Samuel. **25** Daarna daalden zij van de hoogte af naar de stad, en hij sprak met Saul op het dak. **26** En zij stonden vroeg op; en toen de dageraad aanbrak, gebeurde het dat Samuel Saul naar het dak riep *met het verzoek*: Sta op, dan zal ik u laten gaan. Toen stond Saul op en zij gingen beiden naar buiten, hij en Samuel. **27** Terwijl zij afdaalden naar de rand van de stad, zei Samuel tegen Saul: Zeg tegen de knecht dat hij alvast voor ons uitgaat-toen ging hij weg-maar blijft u nu staan, dan zal ik u het woord van God laten horen. 10:1 Toen nam Samuel een oliekruik, goot die leeg op zijn hoofd, kuste hem en zei: Is het niet zo, dat de HEERE u tot een vorst over Zijn eigendom gezalfd heeft?" **(1 Samuël 9:1-10:1 HSV)**

DAVID WORDT GEROEPEN => Van Gods Geest gevuld!

“**1** Toen zei de HEERE tegen Samuel: Hoelang rouwt u om Saul, die Ík immers verworpen heb, zodat hij geen koning over Israël *meer* zal zijn? Vul uw hoorn met olie, en ga *op weg*; Ik zend u naar Isaï, de Bethlehemit, want Ik heb een koning voor Mij gezien onder zijn zonen. **2** Maar Samuel zei: Hoe kan ik *daarheen* gaan? Saul zal het horen en mij doden. Toen zei de HEERE: Neem een kalf van de runderen met u mee en zeg: Ik ben gekomen om de HEERE een offer te brengen. **3** Dan moet u Isaï voor het offer uitnodigen en zal Ik u te kennen geven wat u doen moet: u moet voor Mij zalven die Ik u zeggen zal. **4** En Samuel deed wat de HEERE gesproken had en kwam in Bethlehem. Toen kwamen de oudsten van de stad hem bevend tegemoet en zeiden: Is uw komst *met vrede*? **5** Hij zei: *Met vrede*; ik ben gekomen om voor de HEERE een offer te brengen; heilig u en kom met mij naar het offer. Hij heiligde Isaï en zijn zonen en nodigde hen uit voor het offer. **6** En het gebeurde, toen zij kwamen, dat hij Eliab zag en dacht: *Deze is vast en zeker* voor de HEERE Zijn gezalfde. **7** Maar de HEERE zei tegen Samuel: Kijk niet naar zijn uiterlijk en ook niet naar de hoogte van zijn gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het is namelijk niet wat de mens ziet, want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan. **8** Toen riep Isaï Abinadab en hij deed hem voorbij Samuel gaan, maar hij zei: De HEERE heeft ook deze niet uitgekozen. **9** Daarna liet Isaï Samma voorbijgaan, maar hij zei: De HEERE heeft ook deze niet uitgekozen. **10** Zo liet Isaï zijn zeven zonen voorbij Samuel gaan, maar Samuel zei tegen Isaï: De HEERE heeft dezen niet uitgekozen. **11** Toen zei Samuel tegen Isaï: Zijn dit al de jongens? En hij zei: De jongste is nog achtergebleven; zie, hij weidt de schapen. Samuel zei tegen Isaï: Stuur *een bode* en *laat* hem halen, want wij zullen niet rond *de tafel* gaan zitten, totdat hij hier gekomen is. **12** Toen stuurde hij *een bode* en bracht hem. Hij was rossig, had mooie ogen en was knap om te zien. De HEERE zei: Sta op, zalf hem, want deze is het. **13** Toen nam Samuel de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broers. En de Geest van de HEERE werd vaardig over David vanaf die dag en voortaan. Daarna stond Samuel op en ging naar Rama.” (1 Samuël 16:1-13 HSV)

JEREMIA WORDT GEROEPEN => Ik kan niet spreken, ik ben nog te jong!

“**1** De woorden van Jeremia, de zoon van Hilkia, uit de priesters die in Anathoth waren, in het land van Benjamin. **2** Tot hem kwam het woord van de HEERE in de dagen van Josia, de zoon van Amon, de koning van Juda, in het dertiende jaar van zijn regering. **3** Ook kwam het *tot hem* in de dagen van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda, totdat het elfde jaar van Zedekia, de zoon van Josia, de koning van Juda, voorbij was *en* totdat Jeruzalem in de vijfde maand in ballingschap ging. **4** Het woord van de HEERE kwam tot mij: **5** Voordat Ik u in de *moeder* schoot vormde, heb Ik u gekend; voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik u geheiligd. Ik heb u aangesteld tot een profeet voor de volken. **6** Toen zei ik: Ach Heere HEERE, zie, ik kan niet spreken, want ik ben *nog maar* een jongen. **7** Maar de HEERE zei tegen mij: Zeg niet: Ik ben *nog maar* een jongen, want overal waarheen Ik u zenden zal, zult u gaan, en alles wat Ik u gebieden zal, zult u spreken. **8** Wees niet bevreesd voor hen, want Ik ben met u om u te redden, spreekt de HEERE. **9** Toen stak de HEERE Zijn hand uit en raakte mijn mond aan. En de HEERE zei tegen mij: Zie, Ik geef Mijn woorden in uw mond. **10** Zie, Ik stel u op deze dag aan over de volken en over de koninkrijken, om weg te rukken en af te breken, om te vernielen en omver te halen, *maar ook* om te bouwen en te planten.” (Jeremia 1:1-10 HSV)

EZECHIËL WORDT GEROEPEN => Wees niet bevreesd, wees niet opstandig!

“**1** Hij zei tegen mij: Mensenkind, ga op uw voeten staan, en Ik zal met u spreken. **2** Terwijl Hij tot mij sprak, kwam de Geest in mij. Hij deed mij op mijn voeten staan en ik luisterde naar Hem Die tot mij sprak. **3** Hij zei tegen mij: Mensenkind, Ik zend u naar de Israëlieten, naar die opstandige volken, die tegen Mij in opstand zijn gekomen. Zij en hun vaders hebben tot op deze zelfde dag

tegen Mij overtreden. **4** En deze kinderen zijn schaamteloos en hardleers. Ik zend u naar hen toe. U moet tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE. **5** En zij, of zij luisteren of *dat* niet doen-zij zijn immers een opstandig huis-zij zullen weten dat er een profeet in hun midden geweest is. **6** Maar u, mensenkind, wees niet bevreesd voor hen, wees niet bevreesd voor hun woorden, hoewel er prikkels en doornen bij u zijn en u bij schorpioenen verblijft. Wees niet bevreesd voor hun woorden en wees niet ontsteld voor hun blik, want zij zijn een opstandig huis! **7** Maar u moet Mijn woorden tot hen spreken, of zij luisteren of *dat* niet doen, want zij zijn opstandig! **8** Maar u, mensenkind, luister naar wat Ik tot u spreek. Wees niet opstandig, zoals dit opstandige huis. Doe uw mond open en eet wat Ik u geef. **9** Toen zag ik, en zie, er was een hand naar mij uitgestoken. En zie, daarin was een boekrol. **10** En Hij spreidde die voor mijn gezicht uit: hij was vanvoren en vanachteren beschreven. Er waren klaagliederen, zuchten en weklachten op geschreven.”
(Ezechiël 2:1-10 HSV)

JONA WORDT GEROEPEN => Ik wil niet!

“**1** Het woord van de HEERE kwam tot Jona, de zoon van Amitthai: **2** Sta op, ga naar de grote stad Ninevé en predik tegen haar, want hun kwaad is opgestegen voor Mijn aangezicht. **3** Maar Jona stond op om naar Tarsis te vluchten, weg van het aangezicht van de HEERE. Hij daalde af naar Jafo en vond een schip dat naar Tarsis ging. Hij betaalde de prijs *voor de overtocht* en ging aan boord om met hen mee te gaan naar Tarsis, weg van het aangezicht van de HEERE.” **(Jona 1:1-3 HSV)**

JEZUS GEROEPEN => Zoon van God, mensenzoon, Koning voor eeuwig!

“Wie heeft vanwaar *de zon* opkomt de rechtvaardige doen opstaan, hem geroepen om te gaan? *Wie* heeft heidenvolken aan hem overgeleverd en doet hem koningen vertreden? *Wie* heeft *hen* als stof overgeleverd aan zijn zwaard, als wegwaaiende stoppels aan zijn boog?” **(Jesaja 41:2 HSV)**

“**1** Maar nu, zo zegt de HEERE, uw Schepper, Jakob, uw Formeerder, Israël: Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij. **2** Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, door rivieren, zij zullen u niet overspoelen. Wanneer u door het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, geen vlam zal u aansteken. **3** Want Ik ben de HEERE, uw God, de Heilige van Israël, uw Heiland. Ik heb Egypte als losgeld voor u gegeven, Cusj en Seba in uw plaats. **4** Sinds u kostbaar bent in Mijn ogen, bent u verheerlijkt en heb Ik u liefgehad. Daarom heb Ik mensen gegeven in uw plaats en volken in plaats van uw ziel. **5** Wees niet bevreesd, want Ik ben met u. Vanwaar *de zon* opkomt, zal Ik uw nageslacht halen en vanwaar *zij* ondergaat zal Ik u bijeenbrengen. **6** Ik zal zeggen tegen het noorden: Geef! En tegen het zuiden: Weerhoud niet! Breng Mijn zonen van ver, en Mijn dochters van het einde der aarde. **7** Ieder die genoemd is naar Mijn Naam, die heb Ik tot Mijn eer geschapen, die heb Ik geformeerd, ja, die heb Ik gemaakt.”
(Jesaja 43:1-7 HSV)

“**1** Luister naar Mij, kustlanden, sla er acht op, volken van ver! De HEERE heeft Mij geroepen van de *moeder* schoot af, van de baarmoeder af heeft Hij Mijn Naam genoemd. **2** Hij heeft Mijn mond gemaakt als een scherp zwaard, in de schaduw van Zijn hand heeft Hij Mij verborgen. Hij heeft Mij gemaakt tot een puntige pijl, Hij heeft Mij in Zijn pijlkoker gestoken. **3** Hij heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Knecht, Israël, in Wie Ik Mij zal verheerlijken.” **(Jesaja 49:1-3 HSV)**

PETRUS WORDT GEROEPEN => Zij laten alles achter en volgen gelijk!

“**18** En Jezus liep langs de zee van Galilea en zag twee broers, *namelijk* Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, het net in de zee werpen, want zij waren vissers. **19** En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken. **20** Zij lieten meteen de netten achter en volgden Hem. **21** Hij ging vandaar verder en zag twee andere broers, *namelijk* Jakobus, de *zoon*

van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, in het schip met hun vader Zebedeüs, terwijl zij hun netten aan het herstellen waren, en Hij riep hen. **22** Zij lieten meteen het schip en hun vader achter en volgden Hem.” (Mattheüs 4:18-22 HSV)

PAULUS WORDT GEROEPEN => Van fanatiek tegen naar voluit voor!

“**1** Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog *steeds* brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe **2** en vroeg van hem brieven voor Damascus, *gericht* aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij *die* geboeid naar Jeruzalem zou brengen. **3** En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, **4** en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? **5** En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan. **6** En hij zei, bevend en verbaasd: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? En de Heere *zei* tegen hem: Sta op en ga de stad in en *daar* zal u gezegd worden wat u moet doen. **7** En de mannen die met hem meereisden, stonden sprakeloos, want zij hoorden wel de stem, maar zagen niemand. **8** En Saulus stond op van de grond; en toen hij zijn ogen opendeed, zag hij niemand. En zij leidden hem bij de hand en brachten hem naar Damascus. **9** En gedurende drie dagen kon hij niet zien, en at en dronk hij niet.

10 En er was een zekere discipel in Damascus van wie de naam Ananias was; en de Heere zei tegen hem in een visioen: Ananias! En hij zei: Zie, *hier ben* ik, Heere. **11** En de Heere *zei* tegen hem: Sta op en ga naar de straat die de Rechte genoemd wordt, en vraag in het huis van Judas naar *iemand* van wie de naam Saulus is, uit Tarsus, want zie, hij bidt, **12** en hij heeft in een visioen gezien dat een man van wie de naam Ananias was, binnenkwam en hem de hand oplegde, opdat hij weer ziende zou worden. **13** Ananias antwoordde echter: Heere, ik heb van velen over deze man gehoord hoeveel kwaad hij Uw heiligen in Jeruzalem gedaan heeft; **14** en hij heeft hier volmacht van de overpriesters om allen gevangen te nemen die Uw Naam aanroepen. **15** Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten. **16** Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam. **17** En Ananias ging heen en ging het huis binnen; en na hem de handen opgelegd te hebben, zei hij: Saul, broeder, de Heere heeft mij gestuurd, *namelijk* Jezus, Die u verschenen is op de weg waarlangs u gekomen bent, opdat u weer ziende zou worden en met de Heilige Geest vervuld zou worden. **18** En meteen vielen hem als het ware schellen van de ogen, en onmiddellijk werd hij weer ziende, en hij stond op en werd gedoopt. **19** En toen hij voedsel genomen had, sterkte hij aan. En Saulus verbleef enige dagen bij de discipelen in Damascus.”

(Handelingen 9:1-19 HSV)

“**1** En er waren in Antiochië, in de gemeente aldaar, enkele profeten en leraars, namelijk Barnabas, Simeon, die Niger genoemd werd, Lucius van Cyrene, Manahen, die met Herodes de viervorst opgegroeid was, en Saulus. **2** En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb. **3** Toen vastten en baden zij, en nadat zij hun de handen opgelegd hadden, lieten zij hen gaan.”

(Handelingen 13:1-3 HSV)

“**1** Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, **2** dat Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften, **3** ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David.” **(Romeinen 1:1-3 HSV)**

ALGEMENE TEKSTEN

“**24** Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, *prediken wij* Christus, de kracht van God en de wijsheid van God. **25** Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen. **26** Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn *onder u* niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken. **27** Maar het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen. **28** En het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen, **29** opdat geen vlees voor Hem zou roemen. **30** Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, Die voor ons is geworden wijsheid van God en gerechtigheid, heiliging en verlossing, **31** opdat *het zal zijn* zoals geschreven staat: Wie roemt, laat hij roemen in de Heere.” (1 Corintiërs 1:24-31 HSV)

“**17** Maar zoals God aan ieder heeft toebedeeld, zoals de Heere ieder geroepen heeft, zó moet hij wandelen. En zo schrijf ik *het* in alle gemeenten voor. **18** Is iemand als besneden geroepen, dan moet hij *die besnijdenis* niet ongedaan laten maken. Is iemand geroepen die onbesneden is, dan moet hij zich niet laten besnijden. **19** Besneden zijn is niets en onbesneden zijn is niets, maar het in acht nemen van de geboden van God. **20** Laat ieder blijven in de roeping waarin hij geroepen is. **21** Bent u als slaaf geroepen, dan moet u zich *daarover* niet bekommeren. Kunt u echter ook vrij worden, maak dan liever van die gelegenheid gebruik. **22** Wie namelijk als slaaf geroepen is in de Heere, is een vrijgelatene van de Heere. Evenzo is hij die als vrije geroepen is, een slaaf van Christus. **23** U bent duur gekocht; word *dus* geen slaven van mensen. **24** Laat ieder voor *het aangezicht van God* blijven, broeders, in de *staat* waarin hij geroepen is.” (1 Corintiërs 7:17-24 HSV)

“**1** Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is, **2** in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen, **3** en u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede: **4** één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping, **5** één Heere, één geloof, één doop, **6** één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is. **7** Maar aan ieder van ons is de genade gegeven naar de maat van de gave van Christus. **8** Daarom zegt Hij: Toen Hij opvoer in de hoogte, nam Hij de gevangenis gevangen en gaf Hij gaven aan de mensen. **9** Wat betekent dit ‘toen Hij opvoer’ anders dan dat Hij ook eerst neergedaald is in de diepten, namelijk de aarde? **10** Degene Die neergedaald is, is ook Degene Die opgevaren is ver boven alle hemelen om alle dingen te vervullen. **11** En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, *weer* anderen als evangelisten en *nog weer* anderen als herders en leraars, **12** om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, **13** totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus, **14** opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden, **15** maar dat wij, door ons in liefde aan de waarheid te houden, in alles toe zouden groeien naar Hem Die het Hoofd is, *namelijk* Christus. **16** Van Hem uit wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden door elke band die ondersteuning geeft, overeenkomstig de mate waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde.” (Efeziërs 4:1-16 HSV)

“**8** Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn gevangene, maar lijd *met mij* verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God. **9** Hij heeft

ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen, **10** maar nu is geopenbaard door de verschijning van onze Zaligmaker, Jezus Christus, Die de dood tenietgedaan heeft, en het leven en de onvergankelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie, **11** waarvoor ik aangesteld ben als prediker, apostel en leraar van de heidenen.” **(2 Timotheüs 1:8-11 HSV)**

“**12** Want ga toch naar Mijn plaats die in Silo was, daar waar Ik vroeger Mijn Naam heb laten wonen, en zie wat Ik daarmee gedaan heb vanwege de slechtheid van Mijn volk Israël. **13** Welnu, omdat u al deze daden doet, spreekt de HEERE, en Ik vroeg en laat tot u sprak, maar u niet geluisterd hebt, en Ik u geroepen heb, maar u niet geantwoord hebt, **14** zal Ik met dit huis waarover Mijn Naam is uitgeroepen, waarop u vertrouwt, en met deze plaats, die Ik u en uw vaders gegeven heb, doen zoals Ik met Silo heb gedaan. **15** Ik zal u van voor Mijn aangezicht wegwerpen, zoals Ik al uw broeders weggeworpen heb, heel het nageslacht van Efraïm.” **(Jeremia 7:12-15 HSV)**

“**1** Want het Koninkrijk der hemelen is als een heer des huizes, die ‘s morgens vroeg eropuit ging om arbeiders voor zijn wijngaard in te huren. **2** Nadat hij het met de arbeiders eens geworden was voor een penning per dag, zond hij hen zijn wijngaard in. **3** En toen hij omstreeks het derde uur eropuit ging, zag hij anderen werkloos op de markt staan. **4** Ook tegen hen zei hij: Gaat u ook naar de wijngaard, en ik zal u geven wat rechtvaardig is. En zij gingen. **5** Toen hij nogmaals eropuit gegaan was, omstreeks het zesde en het negende uur, deed hij hetzelfde. **6** En toen hij omstreeks het elfde uur eropuit ging, vond hij *weer* anderen werkloos staan en hij zei tegen hen: Waarom staat u hier heel de dag werkloos? **7** Zij zeiden tegen hem: Omdat niemand ons ingehuurd heeft. Hij zei tegen hen: Gaat u ook naar de wijngaard en u zult ontvangen wat billijk is. **8** Toen het avond geworden was, zei de heer van de wijngaard tegen zijn rentmeester: Roep de arbeiders en geef hun het loon, te beginnen bij de laatsten, tot de eersten. **9** En toen zij kwamen die omstreeks het elfde uur *ingehuurd waren*, ontvingen zij ieder een penning. **10** En toen de eersten kwamen, dachten zij dat zij meer ontvangen zouden; maar ook zij ontvingen ieder een penning. **11** Toen zij die ontvangen hadden, morden zij tegen de heer des huizes **12** en zeiden: Deze laatsten hebben maar één uur gewerkt, en u hebt ze gelijkgesteld met ons, die de last van de dag en de hitte verdragen hebben. **13** Maar hij antwoordde en zei tegen een van hen: Vriend, ik doe u geen onrecht; bent u het niet met mij eens geworden over een penning? **14** Neem wat van u is, en vertrek. Ik wil aan hem die het laatst *kwam*, hetzelfde geven als aan u. **15** Of is het mij niet geoorloofd met het mijne te doen wat ik wil? Of bent u afgunstig omdat ik goed ben? **16** Zo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten; want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.” **(Mattheüs 20:1-16 HSV)**

“**1** En Jezus antwoordde en sprak opnieuw tot hen door gelijkenissen, en zei: **2** Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zeker koning die voor zijn zoon een bruiloft bereid had, **3** en hij stuurde zijn slaven eropuit om de genodigden voor de bruiloft te roepen. Maar zij wilden niet komen. **4** Opnieuw stuurde hij slaven eropuit, andere, en hij zei: Zeg tegen de genodigden: Zie, ik heb mijn middagmaal gereedgemaakt; mijn ossen en de gemeste *beesten* zijn geslacht, en alle dingen zijn gereed. Kom naar de bruiloft. **5** Maar zij sloegen *er* geen acht op en gingen weg, de één naar zijn akker, de ander naar zijn zaken. **6** En de anderen grepen zijn slaven, behandelden hen smadelijk en doodden hen. **7** Toen de koning dat hoorde, werd hij boos. En hij stuurde zijn legers, bracht die moordenaars om en stak hun stad in brand. **8** Toen zei hij tegen zijn slaven: De bruiloft is wel bereid, maar de genodigden waren het niet waard. **9** Ga daarom naar de kruispunten van de landwegen en nodig er voor de bruiloft zovelen uit als u er *maar* zult vinden. **10** En die slaven

gingen naar de wegen, verzamelden allen die zij vonden, zowel slechte als goede *mensen*; en de bruiloftsmaal werd gevuld met gasten. **11** Toen de koning naar binnen was gegaan om de gasten te overzien, zag hij daar iemand die niet gekleed was in bruiloftskleding. **12** En hij zei tegen hem: Vriend, hoe bent u hier binnengekomen terwijl u geen bruiloftskleding aan hebt? En hij zweeg. **13** Toen zei de koning tegen de dienaars: Bind hem aan handen en voeten, neem hem mee en werp hem uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars. **14** Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.” (Mattheüs 22:1-14 HSV)

“**28** En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen *namelijk* die overeenkomstig *Zijn* voornemen geroepen zijn.

29 Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. **30** En hen die Hij *er* van tevoren *toe* bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.” (Romeinen 8:28-30 HSV)

“**14** Wat zullen wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God? Volstrekt niet! **15** Want Hij zegt tegen Mozes: Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig ben. **16** Zo *hangt het* dan niet *af* van hem die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die Zich ontfermt. **17** Want de Schrift zegt tegen de farao: Juist hiertoe heb Ik u verwekt: dat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en dat Mijn Naam verkondigd zou worden op de hele aarde. **18** Dus Hij ontfermt Zich over wie Hij wil, en Hij verhardt wie Hij wil. **19** U zult dan tegen mij zeggen: Wat heeft Hij *dan* nog aan te merken? Want wie heeft Zijn wil weerstaan? **20** Maar, o mens, wie bent u toch dat u God tegenspreekt? Zal ook het maaksel tegen hem die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt u mij *zó* gemaakt? **21** Of heeft de pottenbakker geen macht over het leem, om uit dezelfde klomp *klei* het ene voorwerp tot een eervol, het andere tot een oneervol *voorwerp* te maken? **22** En is het niet zo dat God, omdat Hij *Zijn* toorn wilde bewijzen en Zijn macht bekendmaken, met veel geduld de voorwerpen van *Zijn* toorn, voor het verderf gereedgemaakt, verdragen heeft? **23** En dat met het doel om de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van *Zijn* ontferming, die Hij van tevoren bereid heeft tot heerlijkheid? **24** Hen heeft Hij ook geroepen, *namelijk* ons, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen.” (Romeinen 9:14-24 HSV)

“**1** Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus door de wil van God, en Sosthenes, de broeder, **2** aan de gemeente van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, met allen die de naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen, in elke plaats, zowel hun als onze *Heere*: **3** *genade zij* u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus. **4** Ik dank mijn God altijd voor u, vanwege de genade van God die u gegeven is in Christus Jezus. **5** U bent *namelijk* in alles rijk geworden in Hem, in alle spreken en alle kennis, **6** naarmate het getuigenis van Christus bevestigd is onder u, **7** zodat het u aan geen genadegave ontbreekt, terwijl u de openbaring van onze Heere Jezus Christus verwacht. **8** *God* zal u ook bevestigen tot het einde toe, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus. **9** God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere.” (1 Corinthiërs 1:1-9 HSV)

“**15** Maar toen het God, Die mij vanaf de schoot van mijn moeder heeft afgezonderd en geroepen door Zijn genade, behaagde **16** Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, ging ik niet meteen te rade bij vlees en bloed, **17** en ging ik

ook niet naar Jeruzalem, naar hen die *al vóór* mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus.” (Galaten 1:15-17 HSV)

“**8** Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn gevangene, maar lijd *met mij* verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God. **9** Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen, **10** maar nu is geopenbaard door de verschijning van onze Zaligmaker, Jezus Christus, Die de dood tenietgedaan heeft, en het leven en de onvergankelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie, **11** waarvoor ik aangesteld ben als prediker, apostel en leraar van de heidenen.” (2 Timotheüs 1:8-11 HSV)

“**8** Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan zonder te weten waar hij komen zou. **9** Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land van de belofte als in een vreemd *land* en heeft hij in tenten gewoond, met Izak en Jakob, die mede-erfgenamen waren van dezelfde belofte. **10** Want hij verwachtte de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Bouwer en Ontwerper is.” (Hebreeën 11:8-10 HSV)

“**13** Omgord daarom de lendenen van uw verstand, wees nuchter en hoop volkomen op de genade die u gebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus. **14** Word als gehoorzame kinderen niet gelijkvormig aan de begeerten die er vroeger in *de tijd van* uw onwetendheid waren. **15** Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word *zo* ook zelf heilig in heel *uw* levenswandel, **16** want er staat geschreven: Wees heilig, want Ik ben heilig.” (1 Petrus 1:13-16 HSV)

“De God nu van alle genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij Zelf moge u-na een korte *tijd* van lijden-toerusten, bevestigen, versterken *en* funderen.” (1 Petrus 5:10 HSV)

“**1** Leg dan af alle slechtheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij. **2** En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien, **3** indien u tenminste geproefd hebt dat de Heere goedertieren is, **4** en kom naar Hem toe *als naar* een levende steen, die wel door *de* mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren *en* kostbaar, **5** dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd *tot* een geestelijk huis, *tot* een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus. **6** Daarom staat er in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een hoeksteen die uitverkoren *en* kostbaar is; en: Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. **7** Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar; maar voor de ongehoorzamen *geldt*: De steen die de bouwers verworpen hebben, die is de hoeksteen geworden, en een steen des aanstoots en een struikelblok; **8** voor hen *namelijk* die zich aan het Woord stoten, door ongehoorzaam te zijn, waartoe zij ook bestemd zijn. **9** Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat *God Zich* tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, **10** u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.” (1 Petrus 2:1-10 HSV)

“En hij zei tegen mij: Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam. En hij zei tegen mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God.” (Openbaring 19:9 HSV)

